

РЕШЕНИЕ

***8

гр. К., 15.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – К., ВТОРИ ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на шестнадесети януари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: С. В. Г.А

при участието на секретаря М. Т. М.
като разгледа докладваното от С. В. Г.А Гражданско дело № 20225510100465 по описа за 2022 година

Производството е с правно основание чл.432 във връзка с чл.429 от Кодекса за застраховането /КЗ/.

В исковата молба ищецът, чрез пълномощника си адв. П. К. заявява, че на *** г. около 10:55 часа в гр. К. по ул. „С.“ *** се е движил л.а. „Н. А.“ с рег. № ***, управляван от Н. Г. М.. Внезапно водачът М. губи контрол над автомобила, като по време на движение му прилошало, изгубил контрол над управлението на МПС, застигнал и блъснал отзад друг участник в движението - велосипедиста С. Т. Я., возещ на велосипеда си детето Й. Я.. В резултат на удара С. Я. променя посоката си на движение и се е блъснал в паркираните на пътя л.а „Ф. П.“ с рег. № *** и л.а. „Ф. П.“ с рег. № ***. Вследствие на катастрофата С. Т. Я. е получил телесни увреждания.

Във връзка с причиняване на процесното ПТП е образувано ДП 1107/2018 г. по описа на РУ - К., пр. пр. № 3362/2018 г. по описа на РП - С., което към настоящия момент не е приключило. Причина за настъпване на ПТП са допуснатите от Н. Г. М. нарушения на правилата за движение по пътищата. В конкретната ситуация за водача на л.а. „Н. А.“ с рег. № *** са били налице определени, фиксирани в закон задължения за спазване правилата за безопасно движение по пътищата. С оглед на изложеното в случая съществува пряка причинна връзка между деянието на Н. М. и настъпилите общественоопасни последици - телесните повреди, причинени на доверителя й С. Т. Я..

За увреждащия л.а. „Н. А.“ с рег. № ***, управляван от Н. Г. М., има сключена застраховка "Гражданска отговорност", з.п. ***/ *** г. със срок на

валидност една година, считано от *** г. до *** г. със „ЗАД Д.“ АД, гр. С.. По силата на този договор, застрахователят покрива отговорността на застрахованите лица за причинените от тях неимуществени и имуществени вреди на трети лица, свързани с притежаването и използването на МПС, съгласно чл. 492 от КЗ в размер на 10 000 000 лв., която сума представлява минималният размер на обезщетението за неимуществени вреди по задължителната застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за 2018 г. при едно увредено лице, какъвто е конкретният случай.

Съгласно разпоредбата на чл. 380 от КЗ, пострадалият е предявил претенцията си за изплащане на обезщетение пред „ЗАД Д.“ АД и е представил всички документи, с които разполага. По случая е образувана щета с № ***, по която застрахователят е отказал изплащането на обезщетение. С оглед на изложеното; в случая за доверителя ѝ е налице правен интерес да предяви претенцията си за плащане пред съда.

Заявява, че доверителят ѝ С. Я. е получил контузия на дясна лакътна става, дясна предпиши и на и лява колянна става, болезненост в областта на кръста и дясно рамо. Получил е оток на ръката, силно ограничение и болезненост при движение. Наложило се е да бъде приет в УМБАЛ „П.“ АД, където са установили настъпването на фрактура метакарпи манус декстра. Претърпял е операция, при която е извършено открито наместване на фрактурата с вътрешна фиксация с поставяне на метална остеосинтеза. Поставена е била гипсова имобилизация. На *** г. е бил изписан с препоръка да се държи ръката в елевация, да бъдат свалени конците на 14-15 ден от операцията и гипсовата имобилизация да се носи за 6 седмици.

В резултат на уврежданията, получени от процесното ПТП доверителят ѝ С. Я. търпи болки и ограничения. За продължителен период от време е бил лишен от възможността да ползва ръката си и съответно - не е могъл да извършва обичайните си действия, нуждаел се е от помощ при извършването на ежедневни нужди - хранене, обличане, тоалет. Освен болките, доверителят ми е изживял и силен емоционален стрес по време на пътния инцидент.

Освен неимуществени вреди, С. Я. е претърпял и имуществени такива в размер на 98.00 лв., които също следва да бъдат възстановени по силата на застраховката „Гражданска отговорност“.

С оглед на изложеното, причинените неудобства, болки и страдания на пострадалия следва да бъдат компенсирани. Безспорно неимуществените вреди имат по-голямо значение и се оценяват по-високо. Паричното обезщетение, разбира се, не може да замести накърнените морални блага, но то би обезпечило удовлетворяването на други нужди, което до известна степен би могло да компенсира страданието и да постигне някакво, макар и минимално, заличаване на неблагоприятните последици от претърпените телесни увреждания. Обезщетението за неимуществени вреди има за цел да репарира в относително пълен обем психическите и емоционални болки, страдания, неудобства и изобщо нематериалните последици от настъпилия деликт.

Вредите на доверителя ѝ са в резултат на виновното поведение на водача на увреждащия автомобил Н. Г. М., а за причинените от него вреди отговаря ответникът по делото „ЗАД Д.“ АД, гр. С.. Съгласно чл. 432 от КЗ

узреденият има право на пряк иск срещу застрахователната компания, отговорна по задължителната застраховка "Гражданска отговорност", поради което за доверителя ѝ е налице правен интерес да иска от съда определяне на справедлив размер на обезщетението за причинените му имуществени и неимуществени вреди. Предявеният иск е съобразен от една страна с принципа на справедливост, с оглед действително претърпените болки и страдания от причинените телесни увреждания, а от друга страна с лимита на отговорност на застрахователната компания по ЗГО за 2018 г. и съдебната практика при компенсиране на вреди от този вид.

Предвид изложеното, моли съда да осъди ответника „ЗАД Д.“ АД да заплати на С. Я. Т. обезщетение в размер на 1000 лв., частичен иск от 40 000, за причинените му неимуществени вреди, изразяващи се в търпени болки и страдания, вследствие на получените телесни увреждания при процесното ПТП, както и 98.00 лв. - обезщетение за причинените му имуществени вреди.

Претендира законната лихва върху сумата от 15.09.2018 г. - датата, на която изтича срока по чл. 429, ал. 3 от КЗ, вр. с чл. 430, ал. 1 от КЗ до окончателното изплащане.

Моли съда да им присъди направените по делото разноски и адвокатски хонорар на основание чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА с ДДС. В съдебно заседание исковата молба се поддържа от адвокат А. Б., който моли съда да уважи предявените искове като основателни и доказани.

В срока по чл. 131 от ГПК е постъпил писмен отговор от ответника „Застрахователно акционерно дружество Д.“ АД, чрез адвокат Н. Л., с който заявява, че оспорват предявените искове, като неоснователни и недоказани и моли съда да ги отхвърли в цялост, както и да им присъди направените съдебни разноски, включително за адвокатско възнаграждение.

Счита, че исковата молба е нередовна, поради което моли съда да остави производството по делото без движение, воден от следните съображения:

В исковата молба не са изложени точно, ясно и изчерпателно всички релевантни за възникването на правото на обезщетение факта. В нея липсва пълно описание на механизма на процесното ПТП, в резултат от което ищецът С. Т. Я. твърди, че са му причинени неимуществени и имуществени вреди. Поради липсата на пълно изложение на относимите към правния спор обстоятелства, довереното ми дружество ми не може да упражни правото си на защита в процеса.

Исковата молба е нередовна, защото макар не е спазено процесуалното правило, уредено в разпоредбата на чл. 127, ал. 4 от ГПК, във връзка с чл. 380, ал. 3 от Кодекса за застраховането, като в исковата молба не е посочена банкова сметка на ищеца.

Моли съда да я остави без движение за отстраняване на посочените нередовности.

Признава за установено съществуването на валидно застрахователно правоотношение по силата на договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност" на автомобилистите, считано към дата *** г., по отношение на лек автомобил, марка „Н.", модел „А.", с рег. № ***. Моли този

факт да бъде отделен от съда като безспорен между страните и ненуждаещ се от доказване.

Останалите фактически твърдения и правни доводи, приведени от ищеца намира за напълно несъответстващи на действителността.

Заявява, че на *** г., около 10:55 часа, в гр. К., на ул. „С.“ ***, Н. Г. М., в качеството си на водач на застрахования при ответника лек автомобил, марка „Н.“, модел „А.“, с рег. № ***, не е нарушил императивните правила на Закона за движение по пътищата (ЗДвП) и Правилника за неговото прилагане, съответно не е причинила процесното ПТП, както бланкетно се твърди. Воден от горното, липсва основният елемент от фактическия състав на деликта, а именно - противоправно поведение. Според Тълкувателно решение № 2/6.06.2012г. по тълк. д. № 1/2010г. на ОСТК на ВКС, прякото право на пострадалия по чл. 432, ал. 1 КЗ има вторичен, акцесорен характер спрямо правото му на иск на деликтно основание по чл. 45 от ЗЗД. С други думи претенция за обезщетение към застрахователя не може да се породи, ако увреденият няма право да получи обезщетение за деликт от прекия извършител на нарушението. Застрахователят не дължи повече от дължимото от прекия причинител на непозволеното увреждане, а погасяването, респ. невъзникването на деликтното право води и до погасяване, респ. невъзникване на прякото притежание по чл. 432, ал. 1 КЗ. Категорично заявява, че застрахования при ответника водач не носи вина за настъпване на процесното ПТП. Същото представлява случайно събитие, а в условията на евентуалност, то е причинено изцяло в резултат от противоправното пътно поведение на С. Т. Я., като водач на велосипед. Поддържа, че ищецът в действителност не е получил твърдените в исковата молба увреждания. Ако допуснем, че такива са настъпили, то те далеч не са с характер и интензитет, които да обосноват претендираният размер на обезщетение за неимуществени вреди.

Оспорва всички твърдения, изложени в исковата молба, касаещи възникването на вземането, предмет на претенциите за неимуществени и имуществени вреди, воден от следните съображения:

Оспорва категорично вината на Н. Г. М., в качеството му на водач на застрахования в довереното ми дружество лек автомобил марка „Н.“, модел „А.“, с рег. № ***. Твърди, че от представените с исковата молба доказателства не се установява наличието на каквото и да било основание за възникване на отговорност за непозволено увреждане, произтичаща от настъпването на ПТП и/или вредите от него по вина на горепосоченото лице. В тази връзка, тъй като е в процесуална тежест на инициралата настоящия исков процес страна да проведе пълно и главно доказване на изискуемите, в кумулативна даденост, предпоставки за възникване на вземане на деликтно основание спрямо виновния водач, по аргумент от разпоредбата на чл. 45 от ЗЗД, то липсват и основания за ангажиране на реципрочната отговорност на застрахователя. Моли съда да отчете, че вината на водача на застрахованото МПС за визираното ПТП не е установена с влязъл в сила съдебен акт по смисъла на чл. 300 от ГПК и може само да се презумира.

Оспорва в цялост механизма на процесното ПТП, по начина по който се твърди в исковата молба, че то се е реализирало. Оспорва изобщо да е

настъпило ПТП на *** г. съгласно описаните в исковата молба механизъм и участници.

Оспорва изцяло истинността на отразените обстоятелства и констатациите, обективирани в съставения Констативен протокол за ПТП с пострадали лица от *** г., в частта „Обстоятелства и причини за ПТП“. Неговата обвързваща материална доказателствена сила в никакъв случай не се разпростира върху фактите, които компетентният орган на МВР, съставил акта, не е възприел лично и пряко. Съгласно трайно установената съдебна практика, а и предвид естеството на информацията в отделяйте графи в образца на полицейския протокол за ПТП, в обстоятелствената си част той няма характера на официален удостоверятелен документ, който да се ползва с материална доказателствена сила. В посочената част протокола за ПТП, съставен от органите на МВР, се третира като частен свидетелстващ документ, който отразява възприятията на контролните органи относно механизма на

ПТП в един по-късен момент, след настъпване на катастрофата. базирани на обясненията на самите участници, евентуално на други свидетели, както и на статични вторични белези и веществени доказателства. Контролните органи описват схемата и механизма на ПТП след възприемане на статичната обстановка на произшествието, без да са го наблюдавали в динамика, в развитие. В този смисъл е и константната практиката на ВКС - *Решение № 90 от 14.06.2019 г. на ВКС по гр. д. № 1751/2018 г. ; Решение № 120 от 31.07.2018 г. на ВКС по гр. д. № 2908/2017 г. ; Решение № 71 от 16.08.2017 г. на ВКС по гр. д. № 60343/2016 г.*

Воден от горното, счита, че установяването на механизма на процесното ПТП, което е в процесуална тежест на ищцовата страна, следва да бъде извършено в рамките на настоящото гражданско производство, при спазване на принципа на непосредственост, както и въз основа на изследването в тяхната съвкупност на всички релевантни писмени и гласни доказателства, приобщени в хода на делото.

Счита, че процесното застрахователно събитие представлява случайно деяние по смисъла на чл. 15 от НК за водача Н. Г. М., тъй като той обективно не е могъл да предотврати удара с движещия се пред него велосипед, след като е загубил съзнание. Последното е обстоятелство, което е извън контрола на водача на МПС, по характера си е форсмажорно обстоятелство, което е било непредвидимо и непредотвратимо за М., поради което не следва да бъде ангажирана реципрочната отговорност на ответното дружество.

В условията на евентуалност, прави възражение за съпричиняване от ищеца, в качеството му на водач на велосипед, както на настъпването на ПТП от дата *** г. в гр. К.. така и за претърпените от същото вреди. Категорично оспорва изключителната вина на водача Н. Г. М.. Счита, че велосипедистът С. Я. е допринесъл в значителна степен за това да се случи конкретният пътен инцидент и евентуално да се осъществи вредоносния резултат от него, което съпричиняване се изразява в извършване на множество нарушения на нормите на ЗДвП и negliжиране на релевантната пътна обстановка. Твърди, че велосипедистът е отнел предимството на водача на застрахованото при ответника МПС, като внезапно е навлязъл на пътя пред него, изпреварвайки го. Счита, че С. Я. е разполагал с възможността да възприеме настъпилата

загуба на съзнание на водача лек автомобил, марка „Н.“, така че да реагира своевременно, по начин по който да избегне удара с автомобила.

На отделно основание, в условията на евентуалност, поддържа, че С. Я., като водач на велосипед, е съпричинил вредоносния резултат в значителна степен, като е нарушил следните императивни норми: на чл. 79 от ЗДвП - управляваният от него велосипед не е бил технически изправен към момента на настъпване на процесното ПТП; на чл. 80, т. 2 от ЗДвП - ищецът не е управляван велосипеда възможно най-близо до дясната граница на платното за движение; чл. 81 от ЗДвП; чл. 15, ал. 5 от ЗДвП - същият не се е движел по разп.жения от дясно на посоката му за движение пътен банкет или тротоар. Също така, предвид обстоятелството, че към момента на събитието велосипедът не е бил с поставени устройства за излъчване на бяла или жълта добре различима светлина, като неговият водач не е използвал светлоотразителна жилетка. Горепосочените нормативни изисквания към велосипеда, респективно към неговия водач, целят осигуряване на завишена степен на внимание към велосипедистите като участници в движението, което значително понижава риска от реализиране на пътни инциденти с тях.

Оспорва настъпването на твърдените неимуществени вреди в сочения размер и интензитет, както и наличието на причинно-следствена връзка между претендираните като възникнали вреди и неоснователно вмененото на водача на застрахования при ответника автомобил деяние. Оспорва искът за обезщетение на имуществени вреди, с който се търси възстановяване на направени медицински разходи. Дори да бъде установено, че вследствие от визириания пътен инцидент ищецът е получил някакви травми, то предвид факта, че неговото пътно поведение е единствената причина за тяхното настъпване, липсва основание за ангажиране на отговорността на застрахователя за репарирание на извършените разходи.

Оспорва твърдението, че в резултат от процесното ПТП на ищеца са причинени изброените в исковата молба, като вид и характер увреждания, като оспорвам всички твърдения за вида, медико - биологичния характер и степента на уврежданията, както и твърденията по отношение на проведеното лечение и здравния статус на ищеца след настъпване на произшествието и към настоящия момент. Моли съда да вземе предвид, че липсват каквито и да било първични медицински документа, удостоверяващи причиняването на телесни увреждания на С. Я. в резултат от конкретното събитие. Счита, че евентуално получените от ищеца телесни увреждания са вследствие от друго събитие, реализирано се по друго време, на друго място и с други участници. Твърди, че напълно неоснователно се претендира от ищцовата страна, че в резултат от процесното ПТП С. Я. е получил фрактура метакарпи манус декстра. Видно от представената с исковата молба Епикриза от Клиника по ортопедия и травматология към УМБАЛ „П.“ АД, ищецът е бил приет с тази диагноза на дата 27.11.2018 г. тоест два месеца и П.вина след ПТП. настъпило на *** г. Воден от горното, поддържа, че в настоящия случай е налице стремеж за неоснователно обогатяване за сметка на довереното ми дружество.

В условията на евентуалност, релевира възражение за принос от страна на пострадалото лице, като твърди, че ако реално са причинени някакви травми, то настъпването им и/или забавянето на оздравителния процес се

дължи изцяло на неспазване от С. Я. на лекарските предписания и наличието на предхождащи пътния инцидент заболявания, както и на огромното забавяне от негова страна за започването на лечение за евентуално получената травма на ръката.

Претендираното от ищеца обезщетение за неимуществени вреди е необосновано завишено. Съгласно съдебната практика понятието „справедливост“, по смисъла на чл. 52 от ЗЗД, не е абстрактно понятие, а е свързано с преценката на редица конкретни, обективно съществуващи обстоятелства, имащи значение за правилното определяне на размера на обезщетението, като то не може да бъде източник на обогатяване на пострадалото лице. Такива обективни обстоятелства при телесните увреждания могат да бъдат характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата, при които е извършено, времето за възстановяване, възрастта на пострадалия. От значение са и редица други обстоятелства, които би следвало да се обсъдят и въз основа на тяхната комплексна оценка да се заключи какъв размер на обезщетение по справедливост да се присъди за неимуществени вреди.

Твърди, че при С. Я. са били налице предхождащи процесното ПТП заболявания, които са спомогнали за настъпване на твърдените травми, продължителността на възстановителния процес, съответно за настъпилите усложнения, в случай, че бъде установено, че са последвали такива.

Възразява срещу акцесорните претенции за присъждане на лихва за забава, по аргумент от неоснователността на главните искове. Алтернативно, ако съда намери исковете за основателни, възразява срещу искането да бъде присъдена законна лихва върху претендираните суми като обезщетение за имуществени и неимуществени вреди, считано от дата 15.09.2018 г. На основание чл. 380, ал. 3 във вр. с чл. 409 от КЗ, когато ищецът е изпълнил задължението си да уведоми застрахователя за причинените вреди и е представил банкова сметка - датата, следваща тази на представянето ѝ се счита за дата на изпадане в забава на застрахователя. Нито в извънсъдебната фаза по уреждане на претенцията обаче, нито към настоящия момент Я. или неговият пълномощник е посочил данни за лична банкова сметка, или такава, с титуляр друго лице, при спазване на изискванията на чл. 338, ал. 1 от КЗ, поради което най-ранният момент, от който би могло да се начислява законна лихва, е от датата, следваща редовното депозирание на съответната банкова сметка.

Моли съда да отхвърли така предявените искове като неоснователни и недоказани в тяхната цялост, а в случай, че ги намери за основателни, то моли да не уважава същите в пълния им претендиран размер, като съобрази размера на обезщетенията с приведените от ответника възражения за съпричиняване и за прекомерност. Моли съда да присъди в полза на довереното му дружество направените по делото съдебни разноски, включително и за юрисконсултско/адвокатско възнаграждение. В съдебно заседание адвокат В. М. моли съда да отхвърли главният иск като неоснователен и недоказан. Претендира разноски по делото.

С протоколно определение от 25.10.2022г. на основание чл. 214 от ГПК, съдът е допуснал изменение на предявения иск по размер, като същия се

счита за предявен за сумата от 25 000 лева, представляващи обезщетение за неимуществени вреди, в резултат на настъпило ПТП на *** г., ведно със законната лихва от 15.09.2018 г.

Съдът като обсъди събраните по делото доказателства поотделно и в тяхната съвкупност и като взе предвид становищата и доводите на страните, намира за установено следното от фактическа страна:

По делото е представено досъдебно производство № 284 ЗМ 1107/2018 г. по описа на РУ – К.. Досъдебното производство е образувано за това, че на 08.09 2018 г. в град К., на улица „С.“ при управление на моторно превозно средство, са нарушени правилата за движение по ЗДВП, и по непредпазливост е причинена средна телесна повреда на Й. Т. Я. – изразяваща е в черепно мозъчна травма – престъпление по чл.343, ал.1, б. „б“, във вр. с чл.342, ал.1 от НК.

От същото се установява още, че процесното ПТП е настъпило на ***г. в град К., по улица „С.“ *** южно от медицински център „П.“ между лек автомобил марка „Н.“ А., с рег. № ***, управляван от Н. Г. М. и велосипед управляван от С. Т. Я. и возещ се на велосипеда Й. Т. Я..

По делото е представена епикриза към ИЗ №*** издадена от КОТ при УМБАЛ – С.. От същото се установява, че ищеца е хоспитализиран на ***. Приемна и окончателна диагноза е : Фрактура метакарпни манус дextrа. Анамнеза: снета по данни от пациента. Преди 1 месец при травма получил болка, оток и ограничени движения в ръката. Приема се за операция. Обективно състояние: Дясната гривнена става е оточна и с ограничени движения. Метакарпалните кости проминират над карпалните кости /лист 36/.

Представена е и фактура №***г. и фискален бон към нея на стойност 40 лева, от която се установява, че ищеца е заплатил за консултативен преглед /лист 38/.

От представената по делото фактура № ***/***г. и фискален бон към нея се установява, че С. Я. е заплатил сумата от 58 лева потребителска такса /лист 39/.

От представеното съдебно - медицинско удостоверение №***г. издадено от съдебен лекар при МБАЛ „П.“ – С. се установява, че при извършения преглед на С. Т. Я. е установено: охлузвания на дясна лакътна става, дясна предмишница и лява колянна става; Болезненост в областта на кръста и дясно рамо /лист 35 от делото/.

По делото не е спорно, че е налице валидно застрахователно правоотношение по отношение собствеността и ползването на лек автомобил „Н.“ А., с рег. № ***, съгласно застрахователна полица „Гражданска отговорност" №*** валидна от *** г. до ***г.

По делото е представена и кореспонденцията между ищеца С. Т. Я. и ответника - застраховател във връзка с изплащането на застрахователно обезщетение. Не се спори, че по искането за заплащане на обезщетение е образувана щета ***. С уведомление от ответното дружество до ищеца, е отказано изплащане претенцията на ищеца.

По делото са събрани и гласни доказателства чрез разпит на свидетелите Б.Я.М., З.Ю.З. и Н. Г. М..

От показанията на свидетелката М. се установява, че катастрофата станала през 2018г. „дето се блъснаха двамата братя“. С. идвал от пазара, когато ги блъснала колата. Твърди, че С. много се притеснил за малкия си брат „Като луд беше“ и двамата били ударени. С. бил ударен в дясната ръка, рамото, кръста и левия крак. Заявява че ищеца много се притеснил за малкия си брат Й. „вземал и го носи в болницата“. В Бърза помощ не го прегледали дали му лекарства, рецепти за болката. Когато започнала да го боли ръката много отишъл в С., където го оперирали. Сложили му две шини и една подложка. В болницата бил около месец. След като го изписали от болницата не можел да движи ръката си спокойно. Не можел да работи „ние го хранихме“. От катастрофата не работил. Изпитвал болки в дясната ръка, рамото, кръста и левия крак. Около месец и П.вина след катастрофата пиел течен аналгин, продължил да го пие и след операцията на дясната ръка.

Свидетелката З. /*** на ищеца/ твърди, че катастрофата с двете й деца станала през 2018г. Тя отишла директно в болницата. С. бил ударен в дясната ръка, рамото и кръста. В болницата го прегледали, но не останал за лечение. Постоянно пиел течен аналгин заради болките в ръцете и рамото. По - късно отишъл на преглед в С. „да му видят ръката“ и му казали, че се налага операция. След като му направили операцията лежал месец в болницата. Не можел да работи, да си държи ръката. „Две години не е работил“. След операцията продължил да пие течен аналгин. Около 3-4 месеца от катастрофата се налагало жена му да му помага, за да се обслужва.

От показанията на свидетеля М. се установява, че катастрофата станала през 2018г. около 10.30 ч. предобед. Пътувал с колата от болницата, кръстовището по С. за към града посока запад. Последният му спомен, че погледнал към бордюра „и от този поглед нататък всичко ми се губи“. Когато дошъл в съзнание хората от околните магазини го били изкарвали от колата и го били сложили да седне на едно столче под дърво. Няма спомен за велосипедист, нито чувал, нито виждал. Не бил възприел нищо, не видял колелото.

По делото е назначена и изслушана съдебно-медицинска експертиза, която е депозирала заключение, което не е оспорено от страните и съдът възприема същото като компетентно и добросъвестно изготвено. От заключението на експертизата се установява, че при процесното ПТП ищецът е получил охлузвания на дясната лакътна става, дясната предмишница, лявата колянна става и контузия в поясната област и на дясното рамо. Медикобиологичния признак на тези травми покрива критериите на лека телесна повреда. Посочено е, че ищецът е хоспитализиран в КОТ към УМБАЛ – С. на ***. Приемната и окончателната диагноза „Счупване на дланни кости на дясната длан“ От оперативен протокол №***г. е видно, че чрез оперативен разрез е премината по щадящ начин през меките тъкани и е достигнато до карпалните и метакарпалните кости. Открити са фрактурни линии, но тъй като операцията се е извършвала доста късно – 3,5 месеца след травматичният момент, фрактурния калус е бил разрешен и след това костите са репонирани и фиксирани с Киршнерови игли. Фрактурите са били сраснали в деформирано състояние. Наличието на твърд калус към началото на месец декември е доказателство, че фрактурите са получени 2,5-3,5 месеца назад. Следоперативно е наложена гипсова имобилизация – шина за която е

препоръчано да се носи 6 седмици. Вещото лице сочи, че след този период се започва раздвижване на ставите на китката и пръстите, което в конкретния случай би продължило 2 месеца. При извършения преглед на ищеца вещото лице е установило, че леко е намалена мощта на дясната ръка. Вещото лице сочи, че всички травми, установени при експертния преглед и медицинската документация отговарят да са получени при ПТП – блъскане на велосипедист от лек автомобил и падане върху предния му капак и последващо инерционно падане върху уличното платно. Посочено е, че охлузването на дясната лакътна става е с възстановителен период около 10 дни, охлузването а дясната предмишница е с възстановителен период около 7-10 дни, охлузването на лявата колянна област е с възстановителен период около 10 дни, а контузията в поясната област отшумява за около 10 – 15 дни.. Контузията на дясното рамо е с възстановителен период около 15 – 20 дни. Болката е по изявена през първите 15 дни, след това бавно затихва. От експертизата се установява, че счупването на метекарпални кости, лекувани с репозиция и рехабилитация е с период на възстановяване 3-4 месеца. Ако лечението започне по – късно какъвто е настоящия случай общия лечебно-възстановителен период става около 4-5 месеца. В заключението е посочено, че счупването на метакарпалните кости на дясната ръка на ищеца е било съпроводено със силни болки при опит за движение и покой. В този смисъл дясната ръка на ищеца е била нефункционална през периода от травмата при ПТП-то, до оперативното лечение, в следващите 6 седмици и през първия месец след снемане на шината, поради силно ограничени движения. През целия този период ищецът е изпитвал затруднения при самообслужването си, тъй като водещата му ръка е дясната. От отговорите на вещото лице дадени в съдебно заседание се установява, че ищеца не може да движи пръстите си пълноценно. Пръстите 3,4 и 5-ти не са във функционална възможност дори за хранене и хващане на прибор. Пръстите на ръката имат големи дефекти, като не се очаква подобрение.

По делото е назначена и изслушана съдебно-автотехническа експертиза, която е депозирила заключение, което не е оспорено от страните и съдът възприема същото като компетентно и добросъвестно изготвено. От заключението на експертизата се установява, че на ***г. около 11.00 ч. в град К., улица „С.“ *** южно от медицински център „П.“ е настъпило ПТП между лек автомобил марка „Н.“ А., с рег. № ***, управляван от Н. Г. М. и велосипед управляван от С. Т. Я. и возещ се на велосипеда Й. Т. Я.. ПТП е настъпило в светлата част на денонощието в условията на нормална видимост, на сух, прав и равнинен пътен участък, покрит с дребно зърнест асфалт без неравности. Вещото лице сочи, че механизма на сблъсъка е следният : Двете ППС са се движили от изток на запад преди настъпването на ПТП, като няма данни същите да са променяли траекторията си на движение. Първоначалният контакт между лек автомобил „Н.“ и велосипеда, спрямо лекия автомобил е с предна дясна част на лекия автомобил /на около 0.30 м в ляво от десните габарити/, а спрямо велосипеда е в задната капла на велосипеда е в задната капла на велосипеда – сблъсъка е заден. Към момента на първоначалния контакт „Н.“ А. се е движил успоредно на надлъжната ос на платното на движение с предна част насочена посока запад. След първоначалния контакт, велосипеда е изпаднал на пътното платно западно от ориентира и на 2-00 – 2.50 м.южно от северния край на платното за движение, протрил се е по

посоката си на движение в посока северозапад, при което са настъпили контакти в лявата странична част на паркирания лек автомобил „Ф.“ П.. По същото време возещия се на рамката на велосипеда Й. Я. се е отделил от велосипеда и е изхвъркнал върху предния капак и предното панорамно стъкло на паркирания лек автомобил „Ф.“ П.. Водача на велосипеда е попаднал върху предния капак на лек автомобил „Н.“ А. носен е известно разстояние и след задействането на спирачната система от водача му, вследствие разликата в скоростите е изпаднал от лекия автомобил от дясната му страна. Посочено е, че от техническа гледна точка водача на велосипеда С. Я. е нямал възможност да избегне настъпването на ПТ при конкретната пътна обстановка. При невъзприемане на приближаващият отзад лек автомобил „Н.“ А., водача на велосипеда е нямал възможност да предприеме някаква маневра или промяна на траекторията си на движение с цел с цел да избегне сблъсъка. Водача на велосипеда е възприел /почувствал/ лек автомобил „Н.“ А. в момента на сблъсъка. Установено е, че водача на велосипеда се е движил възможно най-вдясно гледано по хода му на движение. Вещото лице приема, че велосипеда управляван от ищеца е бил изправен, като е имал само предна спирачна система. В съдебно заседание вещото лице отговаря, че при такъв сблъсък скоростта в момента сблъсъка на лекия автомобил е по – голяма от скоростта а движение на велосипеда, на базата на кинетичната енергия, която получава велосипеда и велосипедиста от лекия автомобил тялото попада върху предния капак на автомобила и при равноускорително движение то е носено. След задействане на спирачната система от водача , той е изпаднал на терена от дясната страна на Н.а – дясното рамо и дясната ръка са контактували с терена, съответно левия крак.

Показанията на свидетелката З. следва да бъдат обсъдени с оглед на разпоредбата на чл. 172 от ГПК, като следва да се има предвид възможната нейна заинтересованост от изхода на делото. Съдът намира, че изложеното от свидетелката следва да се приеме за достоверно и нейните показания да бъдат кредитирани изцяло, тъй като същите са непротиворечиви, логични, почиват на непосредствени впечатления и се потвърждават от заключенията на съдебно – медицинската експертиза.

При така установената фактическа обстановка се налагат следните правни изводи:

За да се ангажира отговорността на застрахователя по [чл. 432, ал. 1 от КЗ](#), е необходимо към момента на увреждането да съществува валидно застрахователно правоотношение, породено от договор за застраховка "Гражданска отговорност", между прекия причинител на вредата и застрахователя, при спазване на изискванията на [чл. 380 от КЗ](#).

В случая между страните не е спорно наличието на валидно застрахователно правоотношение към датата на процесното ПТП – 08.09.2018г., по силата на което ответникът по делото е поел задължение да обезщети увредените при използването на застрахования автомобил трети лица.

При така приетата фактическа обстановка, установена от събрания по делото доказателствен материал, съдът намира, че са налице условията за ангажиране отговорността на ответното дружество по предявения срещу него

с правно основание чл. 432, ал. 1 КЗ, с която норма е регламентирано увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" за заплащане на обезщетение.

Съгласно изискванията на чл. 432, във вр. с чл. 380 КЗ ищеца е отправил до ответното дружество писмена застрахователна претенция за изплащане на обезщетение за неимуществени вреди, по която претенция застрахователят е отказал плащане. Поради това съдът намира, че предявения иск е допустим.

На следващо място следва да са налице и всички кумулативни предпоставки от фактическия състав на чл. 45 от ЗЗД, пораждащи основание за отговорност на прекия причинител - застрахован спрямо увредения за обезщетяване на причинените вреди.

Тъй като няма постановена присъда, която да е задължителна за гражданския съд на основание чл. 300 от ГПК, относно това дали е извършено деянието, неговата противоправност и виновността на дееца, тези предпоставки следва да бъдат установени с доказателства в хода на настоящото производство.

От назначената по делото съдебно - автотехническа експертиза се установява механизма на процесното ПТП: На ***г. около 11.00 град К. на улица С.“ са се движели лек автомобил марка „Н.“, модел „А., с рег. № ***, управляван от Н. М. и велосипед управляван от С. Я. като на рамката возил брат си Й. Я.. В зоната на медицински център „П.“ велосипеда е застигнат от лекия автомобил „Н.“. Към момента на сблъсъка двете ППС са се движили един зад друг - първи велосипеда и лек автомобил „Н.“. Сблъсъка за лекия автомобил е преден ексцентричен, а за велосипеда заден централен. В следствие на сблъсъка водача на велосипеда е попаднал върху предния капак на лек автомобил „Н.“ носен е известно разстояние и след действие на спирачната система от водача му вследствие разликата в скоростите е изпаднал от лекия автомобил от дясната му страна. Произшествието е настъпило на прав и равнинен участък в светлата част на денонощието, при условията на нормална видимост.

Причина за настъпилото ПТП от техническа гледна точка е несвоевременно възприемане от страна на водача на процесния лек автомобил „Н.“ на предно движещия се велосипед.

Налице е и последният признак за уважаване на предявените искове – причинно следствена връзка между процесното ПТП и получените от ищеца вреди, тъй като видно от заключението на съдебно- медицинската експертиза, травмите: охлузвания на дясната лакътна става, охлузване на дясната предмишница, охлузване на лява колянна става, контузиоционна болезненост в областта на кръста, контузия на дясното рамо. От заключението на съдебно – медицинската експертиза се установява, че всички травми установени при експертния оглед и описаните в медицинската документация отговарят да са получени при ПТП – блъскане на лек автомобил от велосипед и падане върху предния му капак и последващо инерционно падане върху уличното платно. Действително травмата счупване на метакарпалните кости на дясната длан е вписана на ***. при хоспитализирането на ищеца в КОТ при УМБАЛ – С., когато поради продължаващата болка същия е потърсил за преглед

приеспециалист ортопед. След прегледа е уточнена фрактурата, която е получил ищеца и е насочен за хоспитализация и оперативно лечение. От заключението на съдебно – медицинската експертиза се установява, че при оперативната интервенция след откриване на фрактурните линии се установява, че фрактурите са били сраснали, макар и в дефекто състояние. Това е наложило фрактурния калус да бъде разрушен – чрез остеотомия и след това фрактурите са репонирани и фиксирани с Киршнерови игли. Вещото лице сочи, че костното срастване е било вече с твърд калус. Наличието на твърд калус е доказателство към началото на месец декември е доказателство, че фрактурите са получени 2,5 – 3,5 месеца назад. От отговорите на вещото лице дадени в съдебно заседание се установява, че за периода от настъпване на ПТП през септември и операция през месец декември е нормално да има срастване на фрактурите на дланните кости. По изложените съображения съдът приема, че счупването на метакарпалните кости на дясната длан е в причинно – следствена връзка с настъпилото на ***Г. ПТП.

Поради това съдът приема, че деянието на водача на лекия автомобил осъществява всички признаци /обективни и субективен/ на деликтния състав по чл. 45 от ЗЗД. Следователно отговорността на застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ следва да бъде ангажирана, като предявените иски за неимуществени вреди се явяват доказани по основание.

Що се касае до размера на иска за неимуществени вреди, съдът намира следното:

Съгласно чл. 52 ЗЗД обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Неимуществени са тези вреди, които засягат не имуществото, а личността и достойнството на пострадалия. В групата на неимуществените вреди се включва емоционалният живот на пострадалия, физическите и моралните страдания, предизвикани от противоправни действия на други лица. Неимуществените вреди по принцип са неоценими в пари. Разпоредбата на чл. 52 ЗЗД предвижда, че обезщетението за неимуществени вреди се определя от съда по справедливост. Законът дава възможност на увредения да получи удовлетворение в пари, щом друго възмездие не може да получи, стига вредата му да е действителна и сериозна. Понятието справедливост не е абстрактно понятие. То е свързано с преценката на редица конкретно обективно съществуващи обстоятелства, които трябва да се имат предвид при определяне от съда размера на обезщетението. Такива обстоятелства при телесните вреди могат да бъдат: характерът на увреждането, начинът на извършването му, обстоятелствата при които е извършено, допълнителното влошаване състоянието на здравето, причинени морални страдания, осакатявания, загрозявания и пр. /ППВС № 4/1968 г./.

Размерът на обезщетението за неимуществени вреди за претърпени болки и страдания в резултат на настъпилото ПТП, следва да се определи по критерия за справедливост съгласно чл. 52 от ЗЗД на база преценка на конкретните обективно съществуващи обстоятелства, установени по делото. Следва да се отчетат причиненото телесно увреждане, интензитета му, влиянието му върху личността на пострадалия, времето за възстановяване,

изпитаните болки при възникване на ПТП, на лечението и към настоящия момент, жизнеспособността на пострадалия, нормативно определените лимити на застрахователните компании, социално икономическите условия в страната, както и да се обсъдят всички обстоятелства, имащи значение в конкретния случай. В резултат на ПТП на ищеца е причинено телесно увреждане – охлузвания на дясната лакътна става, охлузване на дясната предмишница, охлузване на лява колянна става, контузиоционна болезненост в областта на кръста, контузия на дясното рамо, които са причинили разстройство на здравето, неопасно за живота.

Медикобиологичният характер на тези травми покрива характера на лека телесна повреда. Възстановителния период е продължил 2-3 седмици според заключението на съдебно медицинската експертиза и свидетелските показания. Съдът намира, че следва да отбележи, че докато охлузванията действително са такива увреди, които не се характеризират със силна по интензитет и продължителност болка, то същото не може да се каже за счупването на метакарпалните кости на дясната длан на ищеца, наложили оперативна интервенция и болничен престой. Следва да се има предвид и дългия лечебно възстановителен период около 4-5 месеца т.е дясната ръка на ищеца е била нефункционална до около 20.02.2019г. При определяне размера на обезщетението съдът взе предвид и че счупването на метакарпалните кости на С. Я. е на дясната му длан, която е водеща. Това счупване е било съпроводено със силни болки при опит за движение и покой. Следва да се отчете, че дясната ръка на ищеца е била нефункционална през периода от травмата, до оперативното лечение, в следващите 6 седмици /гипсова имобилизация/ и през първия месец след снемане на шината, поради силно ограничени движения. През целия този период е изпитвал затруднения при самообслужването си, като се е налагало да разчита а помощта на близките си за извършване на ежедневни дейности като, хранене, обличане, къпане и др. Безспорно е, че през този период от време ищеца е изпитвал болки.

Съдът като изходи от обстоятелствата, при които са причинени уврежданията /ПТП/, от техния вид, характер и като взе предвид обичайно присъждащите обезщетения в аналогични случаи приема, че справедливото обезщетение в случая е 10 000 лева.

Съдът не възприема за основателно възражението на ответника, че претендираният размер е завишен с оглед обсъдените по – горе обстоятелства, взети от съда в предвид при преценката на размера на обезщетението. Определяне на по – нисък размер на обезщетението, съдът намира за несправедливо, предвид преживените от ищеца болки и страдания, същият е бил хоспитализиран за 10 дни, видно от представената по делото експертиза. От заключението на съдебно-медицинската експертиза се установява, че при извършения преглед на ищца е установена леко намалена мощ на дясната ръка при захват и опозицията на палеца, както и невъзможност пълноценно да движи пръстите. От отговорите на вещото лице дадени в съдебно заседание се установи, че пръстите 3,4,и 5-ти не са във функционална възможност за хранене и хващане на прибор, тъй като има големи дефекти. Не се очаква подобрение в мощността на захвата. Характера и вида на травмите получени от ищеца, дългия възстановителен период, влошаване на функционалните възможности на дясната длан са предизвикали стрес у ищеца като са

нарушили обичайния му ритъм на живот. Предвид горното съдът счита, че при определяне на обезщетението следва да вземе предвид горепосочените обстоятелства.

Съдът като изходи от обстоятелствата, при които са причинени уврежданията /ПТП/, от техния вид, характер и като взе предвид обичайно присъжданите обезщетения в аналогични случаи приема, че справедливото обезщетение в случая е 10 000 лева. Искът за неимуществени вреди в останалата част до претендирания размер от 25 000 следва да бъде отхвърлен.

Претендираният от ищеца размер на обезщетението за имуществени вреди в размер на 98 лева се явява основателен и доказан по размер. Видно от представените фактури №***г. и № ***/***г. и фискални бонове към тях ищеца е направил разходи във връзка с проведеното лечение в претендирания размер. Направените разходи по тези два документа са в пряка връзка с травмите получени от С. Я. при процесното ПТП на ***г.

По иска за законна лихва.

На основание чл. 84, ал. 3 ЗЗД при присъждане на обезщетение за непозволено увреждане се дължи законна лихва от датата на увреждането. Разпоредбата визира присъждане на обезщетение срещу делинквента, но не и срещу застрахователя на същия. Когато се присъжда застрахователно обезщетение за вреди от деликт, то основанийето за същото е в КЗ, който определя друг момент, от който застрахователят изпада в забава, т. е. застрахователят не може да се счита за отговорен за лихва за забава от датата на увреждането. Такава лихва се дължи само от делинквента. Съгласно чл. 429, ал. 3, изр. 2 - ро КЗ вр. чл. 493, ал. 1, т. 5 и чл. 429, ал. 2, т. 2 КЗ, застрахователят дължи на увреденото лице лихвите за забавата на застрахования по застраховка "Гражданска отговорност", считано от по-ранната дата на уведомяване на застрахователя за настъпване на застрахователното събитие от застрахования делинквент или от увреденото лице, вкл. чрез предявяване от последното на застрахователна претенция, стига лихвите да са в рамките на лимита на отговорност на застрахователя, определен от размера на застрахователната сума. С оглед горепосочените разпоредби, ищецът е имал право да претендира законна лихва от 02.10.2018г., когато е предявил застрахователната си претенция до окончателното плащане на сумата.

По направеното възражение за съпричиняване на вредоносния резултат:

Принос за настъпване на увреждането ще е налице във всички случаи, когато пострадалото лице със своето поведение е създадо предпоставки за настъпване на вредите, или е допринесло за механизма на увреждането. Или, от съществено значение е конкретното проявление на действието или бездействието на пострадалия, което съставлява пряка и непосредствена причина за причинените вреди. В случая е от значение наличието на причинна връзка между поведението на пострадалия и настъпилия вредоносен резултат.

В конкретния случай по безспорен начин е установено, че Причина за настъпване на процесното ПТП е несвоевременното възприемане на велосипедиста от водача на лекия автомобил и задействие на спирачната му система, с оглед предотвратяване на сблъсъка. Неоснователна е възражението

на пълномощника на ответника, че водача на велосипеда е нарушил правилата за движение. Тук следва да се отбележи, че от неоспореното заключение на съдебно автотехническата експертиза се установи, че двете пътни превозни средства са се движели едно след друго. Първи по пътното платно се е движил велосипеда, а след него лекия автомобил, който го е застигнал и го е ударил отзад. Не спорно, че сблъсъка за лекия автомобил е преден екцентричен, а за велосипеда заден централен. Налага се извода, че тъй като в случая удара настъпва в задната част на велосипеда, велосипедиста не е имал възможност да следи конкретната пътна обстановка зад себе си, съответно да предотврати произшествието. Велосипеда управляван от ищеца е бил в изправно състояние като същия се е движил възможно най – вдясно гледано по хода на движението му.

В разпоредбата на чл.236, ал.1, т.6 от ГПК е предвидено задължение за съда да се произнесе в тежест на кога възлага разноските.

При този изход на делото ищецът има право на разноски съразмерно с уважената част от исковете му (чл. 78, ал. 1 от ГПК).

От представените по делото доказателства се установява, че С. Т. Я. е материално затруднено лице, поради което адвокатската защита ще бъде осъществявана безплатно.

Съгласно нормата на чл. 38, ал. 2 ЗА адвокатът, оказващ безплатно адвокатска помощ, има право на адвокатско възнаграждение, ако се касае за случай по чл. 38, ал. 1, т. 2 от ЗА и ако в съответното производство насрещната страна е осъдена за разноски. Съдът определя възнаграждението в размер не по-нисък от предвидения в наредбата по Закона за адвокатурата и осъжда другата страна да го заплати. Изявленията за наличие на конкретно основание за оказване на безплатна помощ по чл. 38, ал. 1 от ЗА обвързват съда и той не дължи проверка за съществуването на конкретната хипотеза.

По силата на чл. 2, ал. 5 от Наредба № 1 от 9.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, за процесуално представителство, защита и съдействие по граждански дела възнагражденията се определят съобразно вида и броя на предявените искове, за всеки един от тях поотделно.

В настоящото производство са предявени иск за неимуществени вреди и иск за имуществени вреди.

Иск за неимуществени вреди за сумата от 25 000 лв.

С оглед изложеното по – горе съдът намира, че обезщетението на неимуществени вреди включва всички претърпени травми и болки и страдания, поради което адвокатското възнаграждение следва да бъде определено върху общия материален интерес на предявения иск за неимуществени вреди за сумата от 25 000 лв., а не върху отделните травми, който е претърпяла ищцата.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 4 от Наредба № 1, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес от 10 000 до 100 000 лв. – 830 лв. +3 % за горницата над 10 000 лв. Съгласно разпоредбата на § 2а от ДР на Наредбата за минималните размери на адвокатските възнаграждения на ВАС, за регистрираните адвокати по ЗДДС, дължимият данък върху

добавената стойност се начислява върху възнагражденията по тази наредба и се счита за неразделна част от дължимото от клиента адвокатско възнаграждение, което се дължи съобразно разпоредбите на Закона за данъка върху добавената стойност. В настоящия случай адвокат П. К. е регистриран по ЗДДС и адвокатското възнаграждение се претендира с ДДС.

С оглед изхода на делото ответникът "Д." АД следва да заплати на адвокат П. К. адвокатско възнаграждение в размер на 996 лева с ДДС, съразмерно с уважената част от иска.

Иск за имуществени вреди за сумата от 98.00 лева, представляваща обезщетение за имуществени вреди.

С оглед изложеното по – горе, съдът намира, че обезщетението на имуществени вреди включва всички разходи по лечението и възстановяване на получените травми. Поради това адвокатското възнаграждение следва да бъде определено върху общия материален интерес на предявения иск за имуществени вреди за сумата от 98.00 лева, а не върху всеки отделен разход, който е извършил ищеца.

Съгласно разпоредбата на чл. 7, ал. 2, т. 2 от Наредбата № 1, за процесуално представителство, защита и съдействие по дела с определен интерес, възнагражденията са следните: при интерес до 1000 лева – 300 лева. В настоящия случай адвокат П. К. е регистриран по ЗДДС и адвокатското възнаграждение се претендира с ДДС.

Следователно при спазване на посочените правила дължимото адвокатско възнаграждение на адвокат П. К. за осъществена безплатна адвокатска помощ на ищцата е в размер на 360 лева с ДДС Или общо дължимото адвокатско възнаграждение на адвокат П. К. за осъществената безплатна адвокатска помощ на ищцата възлиза на сумата от 1 356 лева с включен ДДС съразмерно с уважената част от исковете.

Съгласно чл.78, ал.3 от ГПК ответникът също има право да иска заплащане на направените от него разноски съразмерно с отхвърлената част от иска. Ищецът следва да бъде осъден да заплати на ответника, направените от последния по делото разноски, съобразно отхвърлената част от иска в размер на 334 лева.

На основание чл.78, ал.6 от ГПК вр. с чл.1 от Тарифата за държавните такси по ГПК следва да бъде осъден ответника да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К. сумата от 400 лева, представляваща дължима държавна такса за производството, от заплащането на която е бил освободен ищецът на основание чл. 83, ал.1, т.2 от ГПК, както и сумата от 20 лева представляваща възнаграждение за вещо лице платено от бюджета на съда, съразмерно с уважения размер на исковете.

Воден от горните мотиви, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „Д.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., район „И.“, ж.к. „Д.“, ***, представлявано от изпълнителните директори Б. Г. И. и Ж. С. К. да заплати на С. Т. Я., ЕГН *****, адрес град К., улица *** сумата от 10 000 лева, на основание чл. 432, ал. 1 от КЗ, представляващо застрахователно обезщетение за неимуществени вреди за причинените му охлузвания на дясната лакътна става, охлузване на дясната предмишница, охлузване на лява колянна става, контузиоционна болезненост в областта на кръста, контузия на дясното рамо, счупване на метакарпални кости на дясна длан вследствие пътно транспортно произшествие настъпило на *** г. в град К. на улица С.“, причинено от Н. Г. М. при управление на лек автомобил марка „Н.“, модел „А“, с рег. № ***, по отношение на който автомобил е била сключена и е действала към датата на произшествието валидна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите със застраховател "Застрахователно акционерно дружество Д." АД, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 02.10.2018 г до окончателното ѝ изплащане, като отхвърля предявения иск в останалата част – над присъдените 10 000 лева до претендираните 25 000 лева, предявени като частичен иск от цялостната му претенция в размер на 40 000 лева, като неоснователен.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „Д.“ АД, ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., район „И.“, ж.к. „Д.“, ***, представлявано от изпълнителните директори Б. Г. И. и Ж. С. К. да заплати на С. Т. Я., ЕГН *****, адрес град К., улица *** сумата от 98 лева представляващи обезщетение за имуществени вреди - извършени разходи по лечението и възстановяването вследствие на получените травми при ПТП настъпило на *** г. ведно със законната лихва от 02.10.2018 г. до окончателното изплащане на сумата.

ОСЪЖДА Застрахователно акционерно дружество „Д.: Ж.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., район И., ж. к. Д., б***, представлявано от изпълнителните директори Б. И., Р.М. и Ж. С. К. да заплати на адвокат П. К., с адрес град К., *** сумата от 1 356 лева, представляваща адвокатско възнаграждение.

ОСЪЖДА С. Т. Я., ЕГН *****, адрес град К., улица *** да заплати на Застрахователно акционерно дружество „Д.: Ж.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., район И., ж. к. Д., б*** представлявано от представлявано от изпълнителните директори Б. И., Р.М. и Ж. К. сумата от 334 лева.

ОСЪЖДА „Застрахователно акционерно дружество Д.: Ж.“ АД, с ЕИК ***, със седалище и адрес на управление град С., район И., ж. к. Д., б***, представлявано от Б. И., Р.М. и Ж. К. да заплати в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Районен съд – К., сумата в размер на 420 лева.

Решението подлежи на обжалване пред Окръжен съд – С. с въззивна жалба в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – К.: _____